

лината на Арда. Миоценският теренъ е съставенъ отъ пѣсъчници, мергели, мергелни воровици и глини; той покрива голѣма часть отъ земитѣ между Мраморно море и долината на Марица и седиментитѣ му сж обикновено отмѣстени и наклонени. Напаконъ плиоценскитѣ образувания въ долния си часть сж пѣсъчни, а въ горнята съставени отъ мергеленъ и компактенъ веровикъ; наслоени сж хоризонтално и могатъ да се наблюдаватъ въ долинитѣ на Марица, на Еркене и достигатъ дори до Цариградъ. Относително кватернернитѣ образувания, тѣ се наблюдаватъ въ южната страна на Родопитѣ, до 200 м. надъ дъното на долината и върху много равни възвишености между тия планини и Мраморно море.

За еруптивнитѣ скали, Виенелъ казва, че гранита завзема малко пространство въ Родопитѣ и въ крайбрѣжната черноморска верига, а при изворитѣ на Места се намира най-голѣмия гранитенъ масивъ; въ Рила планина той се явява въ остритѣ върхове на височина 2500 до 3000 м. Гранитнитѣ излияния сж станали въ разни епохи. Най-важнитѣ сиенитни мѣстонахождения се намиратъ около двата Самокова, при политѣ на Рила и въ областъта на Черно море; и въ двата локалитата сиенита съдържа огромно количество титаноносенъ желѣзенъ окисъ (*fer oxydulé titanifère*). Кварцъ-порфира е доста рѣдкъ, той се показва въ дайки и жили въ кристалиннитѣ шисти. Въ сжщото състояние се намира и серпентина. Трахита е изобиленъ въ Родопитѣ и рѣдкъ въ черноморската верига; най-забележителенъ вариететъ отъ тая скала е кварцова трахитъ-порфиръ. Трахита се намира въ долината на Места; на югъ отъ Т.-Пазарджикъ и Пловдивъ тази скала се провира презъ върховетѣ на гребенитѣ и се издига до две и повече хиляди метра. Първитѣ трахитни излияния сж предшествували наслагитѣ на нумулитния теренъ, но тѣ сж се продължили и отпосле. Скалитѣ отбелезани съ пироксенъ, наречени мелафиръ (?), завзематъ по-малко пространство отъ трахита въ Родопитѣ. Още по-рѣдко се срѣща базалта; наблюдаванъ е около Чорло, твърде далеко отъ трахитнитѣ ерупции.¹⁾

¹⁾ A. V i q u e s n e l. — Résumé des observations géographiques et géologiques faites, en 1847, dans la Turquie d'Europe. (Bull. Soc. Géol. de France, 1853, 2-e ser., t. X, p. 454—475).